Broj: S1 3 U 034948 20 U
Sarajevo, 07.06.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja Javno preduzeće „Putevi Republike Srpske" d.o.o. Banja Luka, ulica Trg Republike Srpske broj 8, protiv rješenja broj: JN2-01.07-1-2712-7/19 od 21.02.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.06.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem broj: JN2-01.07-1-2712-7/19 od 21.02.2020. godine naloženo je ugovornom organu Javno preduzeće Putevi RS d.o.o. Banja Luka, da postupi po rješenju broj: JN2-01-07-1-409-6/18 od 21.01.2019.godine, u roku od 15 dana po zaprimanju ove odluke. Oglašena je ništavom Odluka broj: 02-01-JN-4163/17 od 09.10.2019.godine. Ugovorni organ JP Putevi RS d.o.o. Banja Luka je obavezan da ponuđaču Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor nadoknadi troškove postupka u iznosu od 450,00KM plus 17% PDV-a, u ukupnom iznosu od 526,50KM, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja. Uvažen je zahtjev za povrat naknade za pokretanje psotupka ponuđaču Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor u iznosu od 10.000,00KM.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede upravnog postupka. Tužitelj ističe da se u konkretnom slučaju predmet ne može rješavati dok se ne donese odluka u predmetu pod brojem

S1 3 U 031767 19 U koji predmet je u vezi sa ovom javnom nabavkom i pobijanim rješenjem. Tužitelj smatra da je tužena u dvije iste pravno činjenične stvari donijela različite odluke i to po žalbi ponuđača Niskogradnja Marjanović i to u jednom rješenju žalbu odbija a u drugom uvažava (rješenje broj: JN2-01.07-1-124-10/18 i JN2-01-07-1-409-6/18). Osim toga, tužitelj ukazuje i da nije moguće da tuženi i Agencija za javne nabavke imaju različite stavove. Tužbom ukazuje da je konkretna predmetna tužba bespredmetna dok se ne donese odluka od strane Apelacionog upravnog vijeća. Međutim, tužitelj ukazuje da je pobijanim rješenjem tuženi povrijedio odredbe člana 72. Zakona o javnim nabavkama BiH, u kojoj odredbi je propisano da se ugovor o javnoj nabavci zaključuje i provodi po odredbama Zakona o obligacionim odnosima. Dakle tužitelj, je u predmetnom psotupku donio odluku i zaključio ugovor sa ponuđačem Prijedorputevi i Kozaraputevi a na navedenu odluku je žalbu izjavio ponuđač Niskogradnja Marjanović ali je tuženi istu žalbu odbio pa je ugovor zaključen. Navedena odluka je stim u vezi postala pravomoćna i konačna. Navedeni postupak je tužitelj proveo u skladu sa zakonom. Međutim, činjenica da je tužitelj obaviješten od strane suda da je ponuđač Niskogradnja Marjanović pokrenuo upravni spor protiv navedenog rješenja i da je podnesen zahtjev za odlaganje izvršenja konačnog akta kojim je prvobitno odbijena žalba ovog žalitelja se ne može staviti na štetu tužitelja. Dakle tuženi je također trebao imati u vidu da kada je Sud BiH uvažio zahtjev žalitelja za odlaganje izvršenja konačnog upravnog akta i kada je donio odluku kojim je uvažio tužbu žalitelja, ugovor sa Kozaraputevi i Prijedorputevi je već bio završen. Stoga tužitelj smatra da tuženi nije mogao donijeti prješenje kojim je poništio Odluku o izboru o najpovoljnijeg ponuđača 9 (devet) mjeseci od zaključenja Okvirnog sporazuma nego je u konačnici trebao postupiti u skladu sa članom 111. Zakona o javnim nabavkama BiH a ne poništiti Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-01-JN-4163/17 od 16.02.2018.godine. Tužitelj smatra da on u konkretnom i nije mogao znati šta treba raditi i šta je u skladu sa zakonom a šta nije odnosno šta je dopušteno a šta zabranjeno. Sasvim je jasno da je izreka pobijanog rješenja u konačnici nezakonita i kontradiktorna obrazloženju rješenja pa kao takva nema uporište u Zakonu o javnim nabavkama BiH. Zbog toga tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži a osporeno rješenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresirano lice je predložio da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana u cijelosti.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Dakle iz podataka spisa predmeta i obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je rješenjem tuženog naloženo ugovornom organu Javno preduzeće Putevi RS d.o.o. Banja Luka, da postupi po rješenju broj: JN2-01-07-1-409-6/18 od 21.01.2019.godine, u roku od 15 dana po zaprimanju ove odluke. Oglašena je ništavom Odluka broj: 02-01-JN-4163/17 od 09.10.2019.godine a tužitelj je obavezan da ponuđaču Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor nadoknadi troškove postupka u iznosu od 450,00KM plus 17% PDV-a, u ukupnom iznosu od 526,50KM, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja. Uvažen je i zahtjev za povrat naknade za pokretanje postupka ponuđaču Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor u iznosu od 10.000,00KM. Prema obrazloženju osporenog rješenja tuženi je u konkretnom

predmetnom postupku, donio rješenje broj: JN2-01-07-1-409-6/18 od 21.01.2019. godine, kojim je uvažio žalbu ponuđača Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor te poništio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-01-JN-4163/17 od 16.02.2018.godine a predmet vratio na ponovni postupak ugovornom organu. Analizirajući prigovor iz žalbe žalitelja kao i izjašnjenje tužitelja, tuženi je ocijenio da je tužitelj uporno odbijao u konkretnom postupku da postupi u skladu sa rješenjima tuženog posebno jer je nakon donošenja presude Suda BiH broj S 1 3 U 0 028689 18 U od 22.06.2018.godine imao saznanja da je donesena privremena mjera i obustavljeno izvršenje rješenja broj: 124-10/18 od 20.04.2018.godine ali je postupak nastavio i zaključio pojedinačne ugovore sa izabranim ponuđačem. Pobijanim rješenjem se ukazuje i da je tuženi propustio postupiti po rješenju broj: JN2-01-07-1-409-6/18 od 21.01.2019. godine, nego donosi odluku o nesprovođenju postupka javne nabavke u kojoj navodi kao razlog donošenja takve odluke preovladavajuća okolnost za takvo postupanje-zaključenje ugovora. Dakle, tuženi je cijenio da činjenica jeste da je nastupilo zaključenje ugovora ali do toga je doveo upravo ugovorni organ svojim nesavjestnim radnjama i propuštanjimapa je zbog toga tuženi u skladu sa članom 256. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH poništio i predmetnu odluku broj: 02-01-JN4163/17 od 09.10.2019.godine u smislu odredbe člana 256. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, jer je oduka nezakonita odnosno jer ista nije donesena u skladu sa članom 69. Zakona o javnim nabavkama BiH. Odlukakao u dispozitivu je donesena u skladu sa članom 230. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Odredbama člana 111. stav 1). do 12). Zakona o javnim nabavkama BiH («Službeni glasnik BiH» broj: 39/14), *(Odjeljak E. Odlučivanje po žalbi)* propisano je kako može postupiti Ured za razmatranje žalbi BiH u postupku pravne zaštite. U stavu 13. navedene zakonske odredbe propisano je da je rješenje ili zaključak URŽ-a iz ovog člana je konačno i izvršno.

Dakle u predmetnom postupku između učesnika nije sporno da ugovorni organ nije postupio u skladu sa uputama iz rješenja tuženog od 21.01.2019.godine iako je tužitelj znao da su u smislu gore navedene odredbe rješenja tuženog konačna i izvršna. Ono što tužitelj ni sam ne spori jeste činjinica da je u konkretnom postupku javne nabavke zaključio ugovore i da nije postupio u skladu sa uputama iz rješenja koje je u konačnici potvrđeno i odlukom Apleacionog upravnog vijeća. Naime, ovo vijeće nalazi da tužitelj pogrešno zaključuje da momentom zaključenja ugovora o javnoj nabavci ili okvirnog sporazuma, prestaje primjena Zakona o javnim nabavkama a počinje primjena Zakona o obligacionim odnosima, iz razloga što se odredbe Zakona o obligacionim odnosima odnose na odgovornost ugovornih strana za ispunjenje obaveza iz ugovora o javnoj nabavci ili okvirnog sporazuma, što označava da se supsidijarno primjenjuje navedeni zakon i odnosi se isključivo na ugovorne strane, a ne na cjelokupan postupak javnih nabavki koji je prethodio zaključenju ugovora i ne može se smatrati da, iako je završen postupak, da su ponuđači bez prava na pravnu zaštitu u pogledu određenih odluka donesenih u upravnom postupku. S tim u vezi ovo vijeće cijeni da nije osnovan ali ni relevantan za konkretni predmetni postupak, prigovor iz tužbe da tuženi nije mogao poništiti

ugovor, okvirni sporazum nego je samo mogao eventulano pokrenuti prekršajni postupak. Dakle u konkretnom predmetnom slučaju, doneseno je pobijano rješenje kojim je tužitelju naloženo postupanje po rješenju tuženog broj: JN2-01-07-1-490-6/18 od 21.01.2019.godine, kojim je u tom postupku poništena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-01-JN-4163/17 od 16.02.2018.godine a koje rješenje tuženog je pravomoćno i izvršno postalo u momentu donošenja istoga. Ovo posebno imajući u vidu da u prethodnom postupku, Sud BiH nije uvažio ni zahtjev za odlaganje izvršenja tog akta ali i da je odbio tužbu tužitelja. U konačnici kako i sam poziva u tužbi na presudu Apelacionog odjeljenja, presudom broj: S1 3 U 031767 20 Uvp od 04.03.2021. godine, u navedenoj presudi u koju je i ovo vijeće izvršilo uvid, Apelaciono vijeće je odbilo zahtjev za preispitivanje sudske kojom je odbijena tužba tužitelja izjavljena protiv rješenja tuženog od 21.02.2019.godine.

U svakom slučaju, ovo upravno vijeće ukazuje da se u konkretnom predmetnom slučaju bavilo ocjenom zakonitosti samo konačnog upravnog akta koji je predmet ove tužbe te ostale prigovore usmjerene protiv rješenja iz prethodnog postupka sud nije cijenio jer nisu od utjecaja na konačni ishod. Stoga je pravilno obrazloženje pobijanog rješenja te i ovo vijeće prihvata da su se, uslijed nepostupanja tužitelja kao ugovornog organa po rješenju broj: JN2-01-07-1-409-6/18 od 21.01.2019.godine a cijeneći da je to rješenje Ureda za razmatranje žalbi BiH konačno i pravomoćno i potvrđeno presudom Suda BiH, stvorili uslovi za postupanje u smislu člana 116. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH, odnosno za pokretanje prekršajnog postupka i za postupanje po rješenju tuženog od 21.01.2019.godine. Slijedom navedenog, kako tužitelj nije postupio po rješenju to je opravdano bilo i donošenje sada predmetnog rješenja.

Dakle pobijano rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica obzirom da tužitelj nije postupio u skladu sa uputama drugostepenog rješenja. To znači i da rješenje sadrži izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Slijedom navedenog nije osnovan prigovor iz tužbe da je tuženi donosio različita rješenja po istom pravnom osnovu obzirom da je tuženi postupao u skladu sa uputama iz presude ovog suda kako je to i propisano u odredbama člana 60-65. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH broj: 29/02 do 53/16).

Kako je obrazloženje rješenja doneseno i pravilnom primjenom materijlanog propisa, Zakona o javnim nabavkama BIH, to je ovaj sud tužbnu odbio kao neosnovanu. Ovo vijeće u svakom slučaju napominje da je u skladu sa članom 3. Zakona o javnim nabavkama BIH, Ugovorni organ dužan da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Odugovlačenje postupaka, planiranje javnih sredstava a ne izvršavanje javnih nabavki i nije u interesu ni jednoj od stranki u postupku. Stoga je neophodno da ugovorni organi provode postupke u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima.

Slijedom navedenog, sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo